

طبقه‌بندی وزن‌های شعر فارسی

تألیف ابوالحسن نجفی

به همت امید طبیب‌زاده

(پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی)

انتشارات نیامد

فهرست

۷	پیشگفتار
۹	مقدمه
۳۳	نمونه‌ای از دستنوشته‌ها
۳۷	۱. گروه وزن‌های متفق‌الارکان
۳۹	دسته‌رکن‌های سه هجایی
۳۹	۱. رده یک کوتاه و دو بلند
۶۷	۲. رده دو کوتاه و یک بلند
۷۷	دسته‌رکن‌های چهار هجایی
۷۷	۱. رده یک کوتاه و سه بلند
۱۲۰	۲. رده دو کوتاه و دو بلند
۱۹۶	۳. رده سه کوتاه و یک بلند
۲۰۰	دسته‌رکن‌های پنج هجایی
۲۰۰	۱. رده دو کوتاه و سه بلند
۲۳۵	۲. رده سه کوتاه و دو بلند
۲۵۸	۳. رده یک کوتاه و چهار بلند
۲۶۷	۴. رده چهار کوتاه و یک بلند

۲۶۹	۲. گروه وزن‌های متنابوب الارکان (وزن‌های دایره)
۲۷۱	دستهٔ مستقیم دایره
۳۶۳	دستهٔ معکوس دایره
۴۱۹	ضمائیم
۴۲۱	۱. وزن دوری
۴۲۴	۲. قاعدةٌ تفرعِ وزن (تبديل «ب - ب» به «- - ب»)
۴۴۳	۳. اوزان شاذ و نادر و تازه
۴۵۷	فهرست وزن‌ها
۴۸۹	فهرست مأخذ

دسته رکن‌های سه هجایی

این دسته شامل دو رده سه هجایی زیر است: رده «یک کوتاه و دو بلند» و رده «دو کوتاه و یک بلند».

۱. رده یک کوتاه و دو بلند

این رده شامل سه بحر است. ۱- «فعالن»، ۲- «فاعلن»، و ۳- «مفعول» است. هریک از این بحرا مشتمل بر اوزانی است که به شرح آنها می‌پردازیم.

بِحَرْ بَ - - (فَعُولَنْ)

فعولن ۴ بار وزن ب - - - / ب - - - / ب - - - / ب - - -

عروض سنتى: بحر متقارب مثمن سالم:

مگر غیب و عیب است کایزد ندادت دگر هرچه بایست دانی و داری
(فیروز مشرقی)*

سلامی چو بوی خوش آشنايی بدان مردم ديده روشناني (حافظ)

الا يا دل دردمندم که عمری به پهلو درم ناشکیبا غنودی
(اخوان ثالث، رغنوون، ۲۱۵)

۱. در سراسر کتاب از این اختصارات برای ارجاع به مأخذی که در مقابلشان آمده استفاده شده است: + = خانلری، ۰ = فرزاد، * = ساتن.

نه دل از سلامت نشان می‌دهد نه عشق از ملامت امان می‌دهد
 (حاقانی، ۷۶۹)

خزان است و هنگامه برگریز شگفتا ازین باد هنگامه خیز
(شهریار)

فَعُولَنْ فَعُولَنْ فَعُولَنْ

وزن بـ / -- بـ / -- بـ / -- بـ (المعجم ١٧٩): بحر متقارب مثمن ابتر

مراه با نگارم سخن باشد
نهانی سخن‌های چون شکر
(المعجم، ۱۷۹)

نگاهی که بودش به من گاهی کنون نیست آن هم من و آهی
(زبدة العروض، ۱۷)

گواهی دهد چهره زردش که دردی بود بی دوا دردش
(هائف، فرمونگ اوزان و حیدریان، ۴۰۹)

تبصره ۱: وزن نامطبوع ذیل را، ظاهرآ به موجب قاعدة قلب، که گویا در این محدود، شعر عرب حانی است، باید متعلله، به همین بخ دانست:

وزن فرعی بـ / بـ / بـ / بـ

ادیب طوسی (٤٨١): بحر قریب مسدس مکفوف اخرب محدود:

رُخت دل بذدد نهان شود دلم بر تو زین بدگمان شود
*(اوحدي، ۲۰۹)

سرم پیر شد ور رسم به تو زسر بار دیگر جوان شوم
۰ (وحدی ؟)

تبصره: بعضی از شاعران این رکن را بیش از ۴ بار در مصراع به کار برده‌اند؛
مثلاً ۵ فعالیم با ۶ عده:

وزن فرعی $\underline{\underline{u}} / \underline{\underline{u}} / \underline{\underline{u}} / \underline{\underline{u}}$

فروند آدمد از بهشت در این باغ ویران خدایا

فروند آمدم تا نباشم جدا زین اسیران خدایا
 (حسن: منزوی، مجموعه اشعار، ۵۳۰)

البته این شعر در حقیقت دوری است، به دلیل این دو مصراع مستخرج از همان غزل:

به جز سایه‌های ابوالهول در این لوح وحشت عیان نیست
نه هم بندی رو بهان بود سزاوار شیران خدایا

شاید ایات این غزل را باید به صورت زیر نوشت، یعنی به صورت
چهارپاره:

در این باغ ویران خدایا
فروود آمد از بهشت
جدا زین اسیران خدایا
فروود آمد تا نباشم

وزن فرعی $\underline{\underline{u}}/\underline{\underline{u}}/\underline{\underline{u}}/\underline{\underline{u}}$

الابيوفار يار كز يارى ام مى گریزى
بە خوايم مى آئى ز بىدارى ام مى گریزى
(حسين متزوى، مجموعة اشعار، ٥٣٠)

وزن ب--- / ب-- / ب- - / ب- - - / ب- :- فعل فعولن فعل فعولن فعل فعولن

ع و ض س ت م : ف ع و ل : ف ع و ل : ف ع و ل / ف ع ا : ب ح ر م ت ق ا ب م ث م ن م ق ص و ر / م ح د و ف

مرا جود او تازه دارد همی مگر جودش ابر است و من کشت زار
(رودکی، ۴۶۸)